

Futrinka-meseház Nonprofit Kft.
3104 Salgótarján, Rózsafa út 106
Telefon: 06-32-441-389
Mobil: 30/9251-375

Javaslat

**a Futrinka-meseház Nonprofit Kft. fenntartásában működtetett családi napközire vonatkozó
ellátási szerződés alapján a 2011. évben nyújtott szolgáltatásról, a szolgáltatási díj
felhasználásáról szóló beszámoló elfogadására**

Tisztelt Közgyűlés!

Salgótarján Megyei Jogú Város Közgyűlése az 52/2010. (III.18.) Öh. sz. határozatában döntött a Futrinka-meseház Nonprofit Kft-vel, mint a Salgótarján, Rózsafa út 106. szám alatt 7 férőhelyen működtetett családi napközi fenntartójával ellátási szerződés megkötéséről a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 41. §-ban meghatározott gyermekek napközbeni ellátásának körébe tartozó, a Gyvt. 43. §-ban szabályozott családi napközi feladatainak ellátására. Az ellátási szerződés 2011. január 1-től 2011. december 31-ig terjedő időtartamra meghosszabbításra került, melyet a Közgyűlés 9/2011. (I.20.) Öh. sz. határozatával fogadott el.

Az ellátási szerződés 4.a) pontjában a Nonprofit Kft. vállalta, hogy az általa nyújtott szolgáltatásról, a szerződésből fakadó feladatairól, a szolgáltatási díj felhasználásáról az Önkormányzat Közgyűlése előtt 2012. január 31-éig beszámol.

Mindezek alapján kérem a Tisztelt Közgyűlést, hogy a következő határozati javaslatot fogadja el.

Határozati javaslat

Salgótarján Megyei Jogú Város Közgyűlése az Önkormányzat és a Futrinka-meseház Nonprofit Kft. között létrejött ellátási szerződés alapján a Kft-nek a 2011. évben nyújtott szolgáltatásról, a szolgáltatási díj felhasználásáról szóló beszámolóját a határozat melléklete szerint elfogadja.

Felelős: Székyné dr. Sztrémi Melinda polgármester

Határidő: azonnal

Salgótarján, 2012. január 5.

Oroszvári Mária
ügyvezető igazgató

Beszámoló
a Futrinka-meseház Nonprofit Kft. fenntartásában működtetett családi napközire vonatkozó
ellátási szerződés alapján a 2011. évben nyújtott szolgáltatásról, a szolgáltatási díj
felhasználásáról

I. A Futrinka Családi Napközi bemutatása

Alapadatok:

Családi napközi (intézményi) neve: Futrinka Családi Napközi
Címe: 3104. Salgótarján, Rózsafa út 106.
Tel: 32/441-389
Email: futrinkacsana@gmail.com
Vezetője: Oroszvári Mária (címe: 3104. Salgótarján, Rózsafa út 106.)

Családi napközi fenntartójának neve: Futrinka-meseház Nonprofit Kft.
Címe: 3104. Salgótarján, Rózsafa út 106.
Tel: 32/441-389
Ügyvezetője: Oroszvári Mária

Ellátási terület: Salgótarján és kistérsége
Férőhelyszám: 7
Gyermekek életkora: 18 hónapostól, 4 éves korig

Családi Napközi szolgáltatásainak jellemzői:

- Nyitva tartás: hétfőtől-péntekig 8.00 – 17.00
- Szolgáltatás:
 - gyermekek napközbeni ellátása (családi napközi keretében)
 - fókuszban a játékos, személyre szabott fejlesztés és a természeti nevelés
 - étkeztetés: 4-szeri étkezés: reggeli, tízórai helyben történő elkészítése, ebéd rendelése a Sodexo Magyarország Kft. kisgyermek étkeztetési menüjéből, és uzsonna helyben történő elkészítése a kisgyermek egészséges étkezési igényeinek figyelembe vételével.
 - gyermekfelügyelet (nyitva tartási időn túl)

- Személyi feltételek:
 - 1 fő vezető és gondozó (Fehér-Kereszt Alapítvány családi napközi működtető végzettségével, pedagógus);
 - 1 fő helyettesítő és segítő családtag (Fehér-Kereszt Alapítvány családi napközi működtető végzettségével)
 - 1 fő segítő munkatárs (teljes munkaidőben, Fehér-Kereszt Alapítvány családi napközi működtető végzettségével)
- Tárgyi feltételek:
 - helyszín: erdővel ölelt családi ház, felújított bel-, és kültérrel
 - játékszoba (35m²)
 - családi szoba (17m²)
 - fürdő (7m²)
 - konyha (10m² – gyermekektől elzárt)
 - fedett pihenőterasz és füves játszótér (40m²)

A Futrinka Családi Napközi Salgótarján **egyik zöld övezetében, Zagyvapálfalván, a természeti szépségéről és csendességéről ismert Rózsafa úton található**, az utca utolsó előtti házában. A Futrinkát az erdő öleli át, valóságos meseház, madarak, mókások, nagytölgyesek veszik körül a házat. A Futrinka megközelíthető tömegközlekedéssel mind a városközpontból, mind Zagyvapálfalváról.

Misszióink

A Futrinka Családi Napköziben olyan szeretetteljes, természet- és emberközeli kicsi világot hívunk életre, amely élményt, biztonságot, fejlődést hoz minden hozzánk érkező gyermek és szülő életébe. Legfontosabb célunk az, hogy húsz év pedagógiai és több évtizedes gyermeknevelési tapasztalatára alapozva a legnagyobb hangsúly a tudatos fejlesztésen, és a természeti nevelésen legyen. Minden hozzánk érkező gyermek más és más: eltérő fizikai és szellemi fejlettségi szinten állnak, ami természetes korosztályukban. A Futrinka kiscsoportjában minden gyermekre jut idő, és figyelem, annak érdekében, hogy a nálunk nevelkedő pici gyermekek személyes törődésben, koruk és képességeik szerinti fejlesztésben részesüljenek. **A Futrinkát körülölelő erdő megismerésével, a természetet és a természetességet tükröző benti világgal, játékos foglalkozásainkkal szeretnénk megismertetni és megszerettetni a természetet a hozzánk érkező gyermekekkel.**

„Futrinka Családi Napközi másfél évestől négyéves korú gyermekek napközbeni gondozásáért, fejlődéséért, élményeiért”

Minőségpolitikánk

A családi napköziben úgy szervezzük az életet, hogy a Futrinka biztos pontot jelentsen minden hozzánk érkező gyermek és szülő számára a mindennapokban. A szolgáltatásunk középpontjában az ember és a pici növekvő személyiség áll. **Mindezen célok a természet-, és emberközpontú pedagógiai és életviteli szemléletünkkel ötvözve a következő módon teljesülnek:**

- *Biztonság és szeretetteljes „kicsi világ”*
- *Pedagógia és gyermeknevelési tapasztalat*
- *Rugalmasság – nyitva tartás és szolgáltatások*
- *Központban a család*
- *Egészséges életmód és természeti nevelés*
- *Rendszeresség*
- *Folyamatos visszacsatolás a családoktól és kapcsolattartás a város fontos intézményeivel*

II. Önkormányzati ellátási szerződés feltételei és azoknak való megfelelés

Salgótarján Megyei jogú Város Közgyűlése a 9/2011. (I.20.) Öh. sz. határozatában döntött a Futrinka-meseház Nonprofit Kft-vel, mint a Salgótarján, Rózsafa út 106. szám alatt 7 férőhelyen működtetett családi napközi fenntartójával ellátási szerződés megkötéséről a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 41. §-ban meghatározott gyermekek napközbeni ellátásának körébe tartozó, a Gyvt. 43. §-ban szabályozott családi napközi feladatainak ellátására.

A meghatározott feladatnak a következőképpen tettünk eleget:

- A teljes létszámmal való működés, amelynek tételes bemutatása a következő táblázatban látható:

Időszak, 2011.	Beiratkozott és gondozott gyermekek száma
január	7 fő
február	7 fő
március	7 fő
április	7 fő
május	7 fő
június	7 fő
július	7 fő
augusztus	7 fő
szeptember	7 fő
október	7 fő
november	7 fő
december	7 fő

- Adatszolgáltatási kötelezettség - Folyamatos információszolgáltatás Salgótarján Megyei Jogú Város Egészségügyi és Szociális Központ felé: az adott negyedév kapacitáskihasználtságának jelzése a megadott határidők betartásával.
- A térítési díj beszedése (20 ezer forintos szülő térítési díj / hó)
- Központi normatíva igénybevitelével kapcsolatos feladatok ellátása (2012-es évre történő normatív a megigénylése 2011 novemberében, illetve folyamatos dokumentáció 2011-ben, illetve a 2010-es normatívájának teljeskörű elszámolása, és az ellenőrzésnek való megfelelés.)
- Számunkra fontos szakmai kapcsolat tartása a Salgótarján Megyei Jogú Város Egészségügyi és Szociális Központjával, valamint Salgótarján Megyei Jogú Város Önkormányzatával és az általa fenntartott családi napközivel.

Az önkormányzati támogatás segítségével egyrészt teljes létszámmal tudtunk működni, szolgáltatásunkat elérhetővé téve arra rászoruló, de közepesen fizetőképes (a 20 ezer forintos térítési díjat megfizetni képes) családok számára, illetve fedezni tudtuk azt a hitvallásukban megfogalmazott igényességet, amely mind a gyermekek gondozása, fejlesztése, mind a „Kicsi világ”, a családi napközi tárgyi feltételeiben, annak karbantartásában már a kezdetekkor meghatároztunk. Továbbá folytatni tudtuk az elhivatott nevelő és fejlesztő munkát, amelyre vállalkoztunk, és amelyről kiragadott életképeinkkel számolnánk be ezúttal, évszakonként:

A tavasz

A tavasz a legvidámabb és az egyik legizgalmasabb évszak, hiszen miről is szólna másról, mint a természet újjáéledésének megfigyeléséről. Tavasszal sem múlhat el úgy nap, hogy „az erdőzést” (ahogy a picik nevezik, az erdei úton való sétát és a kihagyhatatlan gyűjtögetést) be ne iktassuk napirendünkbe. A növények zöldülésének figyelése, a szomszéd tanyán a már kint legelésző kecskék csengettyűjének hallgatása, az apró fű kibújásának és növekedésének figyelemmel kísérése napi feladatunk. Mindez által ismerjük meg az erdei út mentén kizöldellő fákat és bokrokat (akác, tölgy, vadvadkörte - vackor, boróka, kökény, szeder), amelyek termését már vagy jól ismerjük őszi vagy a következő őszi fogjuk megtapogatni, vagy esetenként megkóstolni. A tavasz hozza a madarakat: a Zöldike vagy a Nyitnikék a legkedvesebb csiripelő társaink, akiket a séta során megismerünk. Mekkora öröm hóvirágot látni és mekkora élmény ibolyázni az erdő szélén, amiből vinni kell Anyának és Maminak és persze meg kell tanulni, hogy, hogyan kell szárával leszakítani a kicsi virágot, amely feladat az apró kezeknek komoly erőfeszítés (eleinte több-kevesebb sikerrel). A tavasz beköltözik a „Kicsi világba”: szedjük a virágokat, mint a pipitér, a szarkaláb, vagy a pipacs (amelynek nagy szárral való leszedése mellé külön gondosság kell a szirmok megtartásához..). Csokorba kötve láthatja és viheti a Család, ahogyan a szomszédoktól kapott babarózsát is (hiszen a szomszédolás, Miki bácsi és Piró néni, Rudi bácsi és Böbe néni és a Bolyhos cica, és persze a Dugó kutya megfigyelése szintén fontos, különösen így tavasszal, amikor a kerti munkák kezdődnek az utcában). A kerti munka nálunk is elkezdődik: kicsi elkerített virágos kertünkben megkezdjük az ültetést, hogy Anyák napjára már legyen benne szép virág. (Jellemzően a kevésbé törékeny büdöskét ültetjük, ami sárga színe miatt mindig nagy boldogságot jelent, és ültetése sem olyan nehéz, így az apró kezek is mind el tudják ültetni a saját virágukat.) A kertészkedés két éves korban csak nagyon rövidtávú élmény, később, három évesen már meghatározó, és a gondozás, az öntözés is fontos teendő, ahogyan annak megtanulása, hogy a kertben nyíló más virágok (tulipán, harangvirág) egyelőre jól érzik magukat inkább ott a helyükön, mint sem a vázában... (A külső kert kialakítására külön figyelmet fordítottunk, így egy olyan – állatok elől zárt – területet hoztunk létre, ahol semmilyen szúrós, vagy mérgező növény nincs.)

A nyár

Az elmúlt két nyár igen változatos időt hozott nekünk: volt kánikula, és tavasz közepi hideg is, gyakran esővel. Az időjáráshoz alakítjuk erdőzésünket, de az ki nem maradhat. A kánikula nagy terhelést jelent az apró szervezet számára. Mindennek könnyítése a feladatunk, így sétánkat már reggeli után megkezdjük a ki nem hagyható gyűjtögetéssel, ami során szedjük a leszárítható kamilla virágot, a kokárdavirágot, a tavasz óta töretlen népszerűségű (már amorffá váló) pitypangot (pitya-pangot..), a búzavirágot. Kergetjük a lepkéket és eleinte félünk tőlük, de később megszeretjük a szitakötőket. Meg kell kóstolnunk az akácvirágot is, de nagyon figyelünk, hogy sem halk, sem döngicsélő méhecske ne legyen benne.

(Külön kell figyelniük a kullancsokra! A hozzánk járó picik közel 80%-át beoltották kullancs-csípés ellen, hiszen a felelős szülők pontosan megfogadták kérésünket, viszont minden gyermeket befújunk naptejrel és kullancs elleni szerrel, aminek hatására hatalmas, de örömteli illatfelhőben vonulunk.. A hőségben a nyári sapka, a kalap, a kendő kötelező és szívesen vállalt menetszerelés.) Ilyenkor kerül elő a kisdombon, a nagy tölgy árnyékában a „piknikelős” takaró, és persze a megéhezett (kb. 15 perce reggelizett csapat) azonnal keksz után kiállt (ilyenkor a háztartási keksz mennyei manna) és elfogadják a kötelező vizecskét, teukát is. A piknik óriási élmény marad később: helyben ugyanis játszunk, patakot képzelünk, és vizet hordunk, és persze köveket az átkeléshez, amely élményt az esős napokon a picik maguk adnak vissza a szobában. Ilyenkor nem kell a tavaszi – borongós napok tematikájához illeszkedő – „Süss fel nap” éneklése, de mondjuk megállás nélkül az élményhez kapcsolódó „Bodza virágból, bodza virágból” verset. (Az éneklés és mondókázás természetes velejárója az erdőzésnek. Kedvencek közé tartozik a „Sétálok, sétálok egy kis dombra lecsücsülök” azzal a nehéz feladattal, hogy guggolás és ne eldőlögetés legyen a séta során, előbb-utóbb sikerrel. Meg kell tanulnunk időközben, hogy a csalán bizony csíp és ha minden intés ellenére megérintjük, akkor még a korai reumás fájdalmak megelőzése közben is fájni fog, de csak picit..) Próbáljuk tematikusan, a látottakhoz kapcsolva az énekeket tanulni, de maga a közös éneklés is nagy élmény, hiszen a picik önmaguktól „kapják fel” a nótákat, és kezdenek hatalmas éneklésbe. A piknik után visszahúzódunk az árnyas, külső teraszunk hűvösébe, és gyümölcsözünk, rajzolunk, újra játszunk az eseményeket, és a hűvös ház kellemes szobájában pihenjük ki a hőséget, és mindig nagyon figyelünk az izzadságtól megnedvesedett ruhák cseréjére. Ilyenkor a folyadék- és gyümölcs fogyasztásra külön hangsúly kerül. Érdekes megfigyelésünk, hogy a szabadlevegőn lévő külső teraszunkon jobban esik az evés: még a nehezen evő gyerekek is „rákapnak” a gyümölcsre, amiből aztán a legkülönbébbet (cseresznye, eper, dinnye, barack, szeder, málna) kóstoljuk, és itt folyik az első paradicsom „evészet” is, a zöltséget jellemzően kevésbé kedvelő piciknél is. A legnagyobb öröm a kerti cseresznye-szüret: megtanulunk – segítséggel – létrára állni és már le is szakíthatjuk a friss (permetezés és kukac nélküli!) cseresznyét, amit természetesen azonnal eszünk is, még azokkal a társainkkal is, akik soha korábban cseresznyét nem voltak hajlandók enni, hiszen a magvazást is tanulni kell... Fontos elmondanunk, hogy az eső sem akadály: kivárjuk, amíg alábbhagy a zivatar, és már indulunk is, megfelelő menetszerelésben, ha kell esőköpeny, és esernyő boldog viselőjeként...

Az ősz

Az erdő szín pompás világa és az őszi termések jelentik a legnagyobb tapasztalatot. Az időjárás megint csak közbe szólhat, de nem akadályozhatja meg, hogy kellő menetszerelésben, kis kosárral, vödörrel el ne induljunk. Mi is jelenthet nagyobb élményt annál, ha makkot és kékényt szedünk, és persze kecskerágót, a gyönyörű pirossá váló vadszőlő leveleiről nem is beszélve? Talán a nyomkövetés. Az erdőben éjjel megjelenő vaddisznók nyomait nappal követi tudjuk (adódik is a téma a „Két kismalac rőf-rőf-rőf skandalásához...”) és őzike lábnyomait is láthatjuk, amíg a szarvasbőgést csak a felnőttek meséiből ismerhetjük, de azért utánozzuk. Az ősz ismét kerti munkát hoz. Nincs annál boldogítóbb, amikor a kertben kistaligákkal és gereblyével gyűjtjük a leveleket és aztán huppanunk az összegyűjtött lombtakarós kupacba. Már tudjuk, hogy az almának (kerti, friss, permet nélküli, és általunk szedett-cibált) van magháza, ami nem olyan finom, viszont a kerti szőlő magját bizony szétrághatjuk (és annak élettani hatását egyelőre kevésbé mértéktelenül ugyan), de tudjuk, hogy jót tesz nekünk. A délelőtti megfigyelt, és mesékből megismert állatok után életre kelnek délután a „beszélgetős szalvétán”, amivel még a legcsendesebb gyerek is elmeséli, hogy az őzike és a vadmalac hol él és mit is eszik. A betakarított makkot pedig ki kell szórni a vadmalacoknak másnap, amíg a begyűjtött falevelek és termések csodás képekké varázsolódnak az esős délutánokon. (Azért hagyunk későbbre is, mert karácsonyfadíszekhez pontosan ezek a makkocskák kellene, és persze a dióbél királylány, és a toboz-süni alapanyagait is meg kell őrizni.)

A tél

Szerencsések voltunk az elmúlt teleken, hiszen csodás fehér hópárnában nem volt hiány. Mivel is indul a délelőtt a tízórai után, amikor már a napocska egy picit melegít? A hókupacolás felejthetetlen minden korosztálynak. Kicsi vödörökbe, taligákba hordjuk el a havat, örömmel segítve Marica néni hólapátolását, és építünk ám mindenféle formát a hóból, embertől gúlán keresztül, még a cicákat is megformázva, vagy legalábbis megpróbálva... (Fontos figyelni az öltözködésre. Nehezen kezelhető ugyan az anorák, és a kétujjas, bundás kesztyű, de mégis ezeket kérjük a szülőktől, mert ezek nyújtanak leginkább biztos védelmet a hideg, és a nedvesség ellen. Figyelni kell ugyanakkor, hogy kimelegednek a picik, és az átizzadt fehéreneműk cseréje azonnali feladat a bejövetelkor.) Az erdőzés ekkor sem maradhat el, csak ritkábbá válik, ha hideg van. Enyhébb időben irányba vesszük az erdei utat, ahol a hóban lehet figyelni a madárkák és a malackák nyomait, és az erősebbek (különösen a fiúk) nem engedik el a taligájukat és lapátjukat sem. (A szánkózás veszélyes játék, ezért kellően vízszintes terepen húzzuk inkább a gyerekeket, vagy egyesével ültetjük fel őket magunk elé a szánra, egy kisebb lejtőn.) A délutánok pedig már a téli ünnepekre való készülődéssel telnek. Megtanuljuk az énekeket, és elkezdjük a karácsonyfadíszeket magunk gyártani. Az alapanyagot már előrelátóan beszereztük (a gyakran túlzó őszi gyűjtögetéseink során), így kerül elő a dió, a makk, és a csipkebogyó, hogy azokat becsomagolva, felfűzve csodás karácsonyi ajándékokat készítsünk a családnak és a „bölcsikének”. Karácsony előtti utolsó „munkanapon” (hiszen mi is „dolgozunk”, mint Anya és Apa és mi is megyünk „szabira”..) pedig az a legnagyobb élmény, amikor Marica néni behozza a kinyújtott mézeskalács tésztát, és mi szagatjuk ki... Mire felébredünk délután, édes mézes illat lengi be a bölcsikét és feltehetjük a mesés mézeskalács figurákat a mi karácsonyi fenyőgallyainkra...

Hétköznapi erdőzéstől a nevelési eszközön át a hétvégi erdőzésig?

Az erdőzés, a természet, az óvatos gondoskodás meghatározza napjainkat, és meghatározó emlékeket hagy. Nem bizonyíthatná ezt jobban, az hogy, a picik maguk követelik a napi erdei sétát, és „nevelési eszközzé” is válik „a ma később jöhetsz erdőzni..” mondat, amely meg is valósul, és egy tíz perces, fájdalmasan hosszú benti ücsörgés következik a Dadussal. A csodálatos az, hogy a picik hazaviszik és újraélik az élményeket, és bizony több családban be kellett vezetni a kirándulást, az erdőzést hétvégén, ami közben boldogan mesélik, hogy ők már tudják, mi is az a kecskerágó, és mikor ehető a kökény, és milyen is az, ha „Itt van az ősz”. A természet szeretetére való tanítást nem elég korán kezdeni, de talán bölcsődés korban éppen elég, és ekkor olyan meghatározó élményt jelenthet, amely végigkíséri ezeket a piciket az életük során. (Sziva I. – Oroszvári M. (2012) „Mi is a kecskerágó és a vackor az erdőzés közepén?” Természeti nevelés a Futrinka Családi napköziben, Fejlesztő Pedagógia/2011 5-6.szám)

III. Visszajelzések

A visszacsatolások kiemelten fontosak a családi napközink fejlesztése, és a gyermekek fejlődése szempontjából. Mindezt nagy hangsúlyt helyezünk a szakmai ellenőrzésekre, amelyek során a lehető legrészletesebb betekintést nyújtunk működésünkbe és örömmel vesszük a szakemberekkel folytatott konzultációt, valamint a szülők mindennapi visszajelzését és írásos véleményeit. Idén fontos volt számunkra, hogy a Fejlesztő Pedagógia című folyóirat felkérésére, természeti nevelési tevékenységünkről írhattunk és adhattuk át tapasztalatainkat. A cikk 2012 elején jelenik meg várhatóan a Fejlesztő Pedagógia 2011/5-6.számában: Sziva Ivett - Oroszvári Mária: „Mi is a kecskerágó és a vackor az erdőzés közepén?” Természeti nevelés a Futrinka Családi napköziben. A szerkesztői visszaigazolás alapján további „kedves” cikkek várhatóak 2012-ben a Futrinka nevelési módszereiről.

A szülői visszajelzések továbbra is kiemelten fontosak, amelyek közül kiemeltünk néhányat, a tőlünk oviba menő picik első élményeiről, visszajelzéseiről is:

- „Ugyan még nem telt el egy hét, de ígértem, hogy jelentkezem. Csütörtökön kezdtük az ovit reggel, kb 15 perc után elmentem. Addig tartott hogy kitaláljuk hová is kell menni, hol kell öltözni, mert még össze voltak vonva a csoportok. (...)Tegnap már ott is aludt, megbeszéltük előre, hogy ugyan úgy mint a bölcsibe, megyek érte. Uzsizott amikor odaértem, (ismét nem találtam mert 3-an alszanak a kiscsoportból és átvitték őket a nagyokhoz) és boldogan kiabálta, hogy jött értem az én anyukám! Kukucskáltam, szépen ült, evett, amikor végzett elvitte a tányóját és a poharát. Azt mondták ügyesen ebédelt, gyorsan elaludt, jól viselkedik. Nagyon büszke vagyok rá! (...) Naponta többször elolvassuk a Julcis könyvet (amit töletek kaptunk), már első nap kívülről tudta, meséli a kedvenc macijának. Kérdegeti, hogy mikor megyünk bölcsibe. Ovi után megyünk? Ha szombaton nincs ovi megyünk bölcsibe? Megígértem neki hogy látogatóba bemegyünk. Mindent köszönünk!”
- „Nonó január elején elkezdte az ovit. A beszoktatás semmilyen problémával nem járt. Már az első pillanattól kezdve ügyesen feltalálta magát az új közösségben, a harmadik nap ott is aludt. Mindenki nagyon megszerette és ő is lelkesen mesél az élményeiről. Az oviban is csillag lett a jele, amit saját magának intézett. Az óvó nénik pár nap múlva azt mondták, hogy olyan, mintha mindig is oda járt volna. Azt is megjegyezték, hogy látszik rajta a sok foglalkozás. Az hogy ez ilyen jól alakult, nagyrészt a Futrinka bölcsi érdeme, sokat köszönhetünk Nektek. Mindig jó szívvel fogunk gondolni a bölcsis időszakra. Nonó mostanában többször is említette, hogy látogassunk meg Benneteket.”
- „Ez a közel két év meghatározó volt családjunk életében. Elsősorban én mint anya érzem magam nyertesnek, mert bebizonyosodott, hogy a munkába való idő előtti visszatérés okozta lelki „gyötrelmek” csak általam eltűzött, vélt dolgok voltak. Ma már mosolyogva gondolok vissza arra az időre, amikor első nap mentünk bölcsibe, én sírtam, Oli pedig megszerette a környezetet, Marica és Marika nénit, Dórit és Nonót. Aztán jöttek az új bölcsis társak...A mai napig emlegetjük az óvodába elkerült kis lurkókat. Szinte családtagok voltunk Marica néninél, vártuk haza hétvégén Ivikét, Lacost Németországból, Laci Papát Zalából. Az általam leírt elvárásoknak megfelelt-e a családi napközi? Ha egy szóval akarnám kifejezni: MAXIMÁLISAN, ennél jobbat nem kívánhattam volna a gyermekemnek. Ha bővebben, akkor oldalakon keresztül tudnám dicsérni ezt a kis közösséget. (...) Biztos vagyok benne, hogy életünk egyik legnagyobb szerencséje volt, hogy EBBE a bölcsibe kerültünk. Valamennyi általam fontosnak tartott elvárásnak, körülménynek eleget tettetek, tetszik amivé Olivér fejlődött, amivé négyévesen lett: okos, ügyes, bátor, gondoskodó, segítőkész viszont kicsit csibész (ez egy fiúnál nem hátrány). Segítségetekkel sikerült egy nagyszerű négyéves pasit faragni ebből a kicsi fiúból. Egy dolog biztos, igen erős alapokat kaptunk tőletek. (..) Szakmailag és emberileg is meghajlok előttetek.”
- „Már bőven eltelt egy év, mióta Attila „Meseházas” lett. Az eltelt egy év alatt megtanult beszélni, teljesen szobatiszta lett és az életkori sajátosságai szerint működik. Egy külső szemlélő, egy idegen, egy nem túl közeli barát, egy felületes rokon ezt látja. Közben pedig szépen csendesesen az életünk részévé vált a Futrinka. Beletagozódott a családba, ahogy mindannyian akarva-akaratlan családtagok lettek, hiszen együtt neveljük ezt a kis emberpalántát. Aki néha egy angyal, néha egy égetni való ördög, aki elevenségével, kíváncsiságával, sokszor sodorja magát komoly veszélybe. Még alvás közben sincs nyugodtan, akkor is van közlendője. Mikor először mentem Hozzatok csak a papíron leírt programokról tudtunk beszélni.

A megismerés, a tapasztalás természetesen menet közben jött. Az a legjobb érzés, amikor idegen helyen vagyunk és a gyerek teljesen spontán, - valamire asszociálva - elkezd verseket, vagy bármit, amit Nálatok tanult és aztán teljesen elájul(ok)nak tőle az emberek. Honnan tudja ezt a gyerek?! Aztán olyan büszkén mondja, hogy a Meseházban tanultuk. Bár újabban az a szöveg, hogy „Oroszvári Maricához járok a Rózsafa útra.” JJ Szóval intézménnyé váltál J Azt már a múltkor is írtam, hogy az a nyugalom, hogy tudom, hogy a gyerekek jó helyen van, és olyan nevelést kap, amit én magam is adnék neki, ha otthon tudnék vele lenni, mindennél többet ér. Persze többet kap. Hiszen én annyi mindent nem tudnék neki megadni, amit Nálatok kap. A sok remek fejlesztő játékot, a hatalmas játékokat a levegőn, az erdei sétákat, a tavasszal – vagy újabban tél elején is – kibújó ibolyákat, az általa remekül, általam kevésbé ismert bokrok fák évszakok szerinti változását, a madarak hangját, a kis társakkal való együtt létet a maga konfliktusaival, élményeivel. Hogyan is tudnám megköszönni, hogy egy éven át megette a húst, itthon pedig még csak most kezdi eszegetni, vagy a hagymát, vagy a retket is mondhatnám. Aztán megkapom az értetlen pillantásokat, „de anya a Meseházban megesezem, itthon nem.” Most járunk a dackorszak derekán. Bizony néha igen rémes hároméves. A durcáival, a veszekedéseivel. Igencsak nekifeszült a határainak. Bizom benne, hogy együtt ezen is túl leszünk és – bár ha végtelennek tűnik is – elmúlik ez is, és talán egy pörgős rrr is előjön majd. Köszönöm még egyszer mindannyitoknak, hogy szeretgetitek, nevelitek, törődtek velem. Az alábbi kis verset szeretem, sokszor használtam a munkám során, és bizony néha anyaként is hasznos volt újraolvasni. Ezt küldöm még Nektek szeretettel:

Egy élet a kezében

*Ha a gyerekek kritizálva élnek
Megtanulják milyen megbélyegzettnek lenni.
Ha a gyerekek ellenségeskedésben élnek
Megtanulnak veszekedni.*

*Ha a gyerekek kicsúfolva élnek,
Megtanulnak szégyenlősnek lenni.
Ha a gyerekek megszegyénítve élnek,
Megtanulnak bűnösnek lenni.*

*Ha a gyerekek toleráns légkörben élnek,
Megtanulnak türelmesnek lenni.
Ha a gyerekek bátorítva élnek
Megtanulnak bizalommal lenni.*

*Ha a gyerekek megdicsérve élnek
Megtanulják megbecsülve érezni magukat.
Ha a gyerekek méltóságban élnek,
Megtanulják az igazságot.*

*Ha a gyerekek biztonságban érzik magukat,
Megtanulnak hinni.
Ha a gyerekek hitelesen élnek,
Megtanulják mit jelent szeretni.
Ha a gyerekek elfogadva és barátságban élnek,
Megtanulják megkeresni a szeretetet a világban.
Hogyan élnek a Te gyerekeid?”*

IV. Könyvviteli elszámolás

A szerződésben vállalt feladat ellátásának könyvviteli elszámolása a következő táblázatban kerül bemutatásra, 2011. december 31-ei főkönyvi adatok értelmében.

Főkönyvi tétel	2011.12.31., összeg Ft.
Bevételek	6898991
Önkormányzattól kapott támogatás	3271800
Kiadások	6897755
Anyagköltség összesen	2198967
élelmiszer áru	1197863
játékáru	219051
tisztítószer	70856
dekoráció	24011
egészségügyi	45665
egyéb áru	96017
berendezési, felszerelési tárgyak, kis értékű eszközök	48900
egyéb anyagköltség	496604
Igénybevett szolgáltatások költsége	2014492
Egyéb szolgáltatások költségei	48605
Béreköltség	2054715
Bérfelrakások	580441

Tavasz

Én kis kertész leány vagyok Marica nénivel

Első erdőzésünk tavasszal

Azért már ilyenkor is megszomjazunk

A seprőt és a gereblyét sem lehet kihagyni (Bátrabbak igaziból)

Többnyire pedig játékból..

Első piknik kint..

Nyár

Kamillázunk

Csipkebogyó lesz...de most virág és szúr

Akácvirág..még nem édes, mint a méz, de már majdnem..

Cseresznye szüret - létrával

Cserkő fülön függő, furcsa de ki kell próbálni..

Dinnyézünk a teraszon

Ősz

Vadmalacok nyomában

Oszi erdőzés - már kettes sorban próbáljuk!

Igy gyűjtünk makkocskát

Gereblyézünk, taligázunk

Ó levelek, levelek...

Almázunk, nagy is, harapni is nagyot kell, de mi szedtük, meg kell kóstolni..

Tél

Kedvenc kirakó

Hóemberek..

Hókupacológ

Toboz-süni

Tobozt festünk ajándékba

Karácsonyi gallyaink

Salgótarján, 2012. január 5.

Oroszvári Mária
családi napközi vezető, ügyvezető